

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.

end-
m
de
n 22
in
S

1767.

1. Bochner, Georgus Anselmus: Ord. med. . . . decanus. . . .
gyrii medicam . . . in dicit et medicum in proce-
rennis variolis impotentem delinca (et Reputacionem
inang. Fivovici d'arcepti Peruelii innotat)

2. ~~Bochner, Georgus Anselmus: De salibus ammoniacalibus~~
~~Bochner, Anselmus: De salibus ammoniacalibus~~

3. Kluegel, Gualter Christianus, Ord. jur. . . . decanus:

ent-
mon-
do mit
in 22
in 22
in 22
lectori benivolentia s. d. p. (et Reputacionem in ang.
salem Fivovici Salomonis Bretunzici innotat)

4. Chladenius, Ernestus Martinus: Ord. juridici . . . decanus:
lectori benivolentia salutem (et Reputacionem in ang.
salem Christianus Fivovici Gaudichii innotat).

5. Chladenius, Ernestus Martinus: Ord. juridici . . . decanus:
lectori benivolentia salutem (et Reputacionem in ang.
Gualter Hertingii innotat.)

6. Chladenius, Ernestus Martinus: De reverentia fori

7. Chladenius, Ernestus Martinus: De veneratione

8. Fischer, Fredericus Augustus: Observationum juris
criminosi specimen I.
9. Hommel, Christianus Gollieb: Rectum sensum et
asum parocissiae Germanicae das Kind gehört zur
irgen Hand exponit
10. Hommelius, Christianus Gollieb: Theses juris criminosis
11. Kluegel, Ernst Guepoid Christianus: De usu comparationum
apud Saxones
Gollieb
12. Kluegel, Ernst Christianus: Ord. juris deli. . . De casu:
lectri generalis s. d. p (et deputatiorem inang. Feide
vri Solomonis Brechtzgeri iuristat)
13. Krauss, Georg. Fredericus: De testamento parentum
inter liberos minus solemniter nuncupato
13^b Diplom für Herding
14. Krauss, Georgis Fredericus: De venditione et cessione
jurium nec non de lege auctoritaria.
- 15^a = 1^b Pank, Martinus Gollieb: De curatore mulieris
abram in causa ejus cui datus est testimonium

Di'ere punit ? 2 Exempl

16. Reibardus, Joannes Carolus Volkardus: Commentatio
de incongruo juris Romani et feudis Germaniae
applicatim
17. Triller, Daniel Wilhelmus: De fallacia orationis deusi-
ci in exploranda intima Hermarum natura
18. Wiesandus, Georgius Stephanus: Pacis commerciales
1768.
 1. Chladenius, Emerichus Martinus: De compositione amicitiae
 2. Hasis, Matthias Augustus: Theoria fractionum
decimularum et sexagesimalium generaliter exponit
 3. Hommelius, Christianus Gualterus: De juribus et obligati-
onibus praefectorum Saxonicorum in visis publicis
 4. Hommelius, Christianus Gualterus: De contractibus extra-
de'ice bus multarum inemptarum in immobilitatibus
sive curatore sicuti veli'is
 - 5) Hommelius, Christianus Gualterus: De juribus et obligati-
onibus praefectorum Saxonicorum in ecclesiasticis

6. Kluegelius, Ernestus Gottfr. Christianus: Anno processus
 genere ex libris censuris agendum sit?
7. Krausius, Georgius Fredericus: De indebito et inique
 conditione
8. Krausius, Georgius Fredericus: Num creditor inducens
 antihypothecam fructus legitimam usurarum quantitates
 ex censuris ~~est~~ lucratur?
9. Krausius, Georgius Fredericus: De laesione exoritur
 1769.
1. Hommelius, Christianus Goltzsch: De subalternorum ecclesiarum
 officiorum commercio
2. Kluegel, Ernest, Gottfr. Christianus: Recognitionem et
 libris contestationem in bello simul inepte peti
 disputandum proponit
3. Kluegel, Ernest Gottfr. Christianus: Recognitionem
 et libris contestationem simul in bello plerumque
 cum iactura temporis et expensarum nunquam
 formam nisi damno peti --- publice defendeb

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical document or letter.]

1767 1

ORDINIS MEDICI
IN ACADEMIA VVITTEBERGENSI
H. T. DECANVS
GEORGIVS RVDOLPHVS BOEHMER

PHIL. ET MED. DOCT. ANAT. ET BOTAN. PROF. PVBL
ET PHYSIC. PROVINC

PANEGYRIN MEDICAM

AD D. XIV. IVL. A. R. S. c1010cclxvii

HABENDAM INDICIT

ET

MEDICVM IN PRAECAVENDIS VARIOLIS IMPOTENTEM
DELINEAT.

Variolarum prophylaxis vel in prima hominis natiuitate ab obstetrice, vel in reliquo vitae stadio a medico instituenda erit. Priorem autem nullam vilitatem habere, obstetricem potius in hoc morborum genere praecauendo impotentem, et modo supersticiosam esse, edito nuper Programme ostendimus; an itaque Medicus praestantioribus auxiliis instructus sit, variolasque cauere, vel easdem penitus extirpare possit, nunc quoque videamus. Prout vero in morbis curandis primario in causam atque sedem eorum inquirere debeamus, et raro incognita causa morbum tollere possimus, ita et in cauendis atque auertendis illis, speciatim etiam in variolis, nulla salus expectanda erit, causa eiusque sede incognitis.

Torsit variolarum frequentia ac fere fatalis cunctis mortalibus necessitas diu pathologorum animos, ac plane diuersas opiniones extorsit, imprimis autem harum princeps causa, eiusque sedes dubia semper fuit, neque hodie satis cognita. Veteres enim, et qui primum de hoc morbo accuratius scripsere, Arabes medici, alique plures in sanguine materno variolosam quasi materiam assumfisse, eandemque ad foetum, haereditario iure, delatam venditasse, in priori
tracta-

tractatione notauiamus; cum quibus porro illi fere conueniunt, qui a succo nutritio, quem mater et in vtero et extra eum infanti praebet, ^{a)} vel qui a liquore amnii, vt nutrimento foetus assumio, variorum originem deduxerunt; ^{b)} alii praeterea Meconium vel in vniuersum variolis, vel tamen earum copiae ansam dare crediderunt; alii cum LISTERO a vermiculis venenatis; ^{c)} alii cum FERNELIO ^{d)} ex communi quodam coelestique causa, vel quod idem est, secundum recentiorum mentem a contagio singulari, acidae, ^{e)} vel alcalinae ^{f)} indolis, eiusmodi exanthemata deriuanda esse putarunt; alii non vniam et simplicem, sed varias cooperantes causas assumerunt, vt SENNERTVS, qui ARABVM et FERNELII sententiam coniungens a tribus, aere scilicet maligno, sanguine materno, et vitioso alimento variolas prouenire statuit. ^{g)} Alii non tam in causam, quam potius in sedem, et locum in quo materia variolosa ad euolutionem vsque haesit, inquisiuerunt, eundemque nunc in capsulis suprarenalibus, ^{h)} nunc in

- a) Vid. MICH. ETTMÜLLER in operibus T. II. p. 346 HAFENREFFER de Cutis affectibus L. II. c. 4. p. 197. I. E. SCHAPERI Diss. de Variolis Rost. 1701. M. E. ETTMÜLLERI Diss. de Variolis Lips. 1700. DOLAEVS in Encyclopaedia p. 785. HARRIS de morbis infantum app. p. 63. alique.
- b) Conf. ANDR. HOFFART de Variolis Lips. 1742. Idem fere statuit STENZELIUS, dum reliquias chyli, qui in vtero materno nutrimentum embryoni praebet, pro causa assumsit, vid. Diss. de Variolis Wirt. 1742. §. 18. p. 26.
- c) In Exercit. de Variolis, edit. cum Exercit. altera de Buccinis Lond. 1695. Conf. quoque S. A. PFEIFFER de Variolis Sedini 1719. 8. et RIVINI Diss. de pruritu ab acaris Lips. 1722.
- d) De Morbis contagiosis L. II. c. 11.
- e) Ita statuit PFEIFFER l. c. et STROTHES of the Small-pox Lond. 1721. 8.
- f) Hanc sententiam defendit OOSTERDYCK SCHACHT in Instit. Medicinae Pract. p. 40.
- g) De Febris Libr. IV. c. 12. Ita quoque sanguinis modo menstrui inquinamentum, modo prauos succos in corporibus, propter malam viuendi rationem congestos, variolis materiam praebere, assumsit MINADOVS Tract. de variolis Patav. 1603. 4. fol. 15.
- h) Inuenit eam hypothefin DE LEBOE SYLVIVS vid. Opera p. 618. et vltius defendit VIOLANTE de Variolis Dresd. 1750. 4.

in medulla spinali; ¹⁾ nervisque, ²⁾ nunc in primis viis, ¹⁾ assum-
 ferant. In tanto igitur Auctorum dissensu quid statuetur? Quisque
 suis, imo vna alterque probabilibus nititur rationibus; attamen nihilo-
 minus vel plane incognitam esse variolarum causam et sedem, vel,
 si ex contagio etiam, vi omnino decet, easdem deriuemus, eiusdem
 indolem minime perspectam nos habere, existimamus. Suam etiam
 hac in re ignorantiam confessi sunt praestantissimi medici, SYDEN-
 HAMIVS, ^{m)} MEADIVS, ⁿ⁾ TVRNERVS, ^{o)} LVDWIGIVS ^{p)}
 aliique, et ex antiquioribus praecipue DIEMERBROECKIVS, ^{q)} qui
*praestabilius censet scientiae confiteri infirmitatem, quam per mul-
 tas ambages et vanas coniecturas, nullo fundamento innitentes,
 tandem crassam ignorantiam prodere; quis enim, addit, tanta
 se rei veram et perceptibilem rationem daturum promittet?* Vari-
 olosae itaque materiae indoles, ipsiusque morbi causa dum nos later,
 frustraneus forte etiam in antidotis et prophylacticis remediis inue-
 niendis labor erit.

Verum enim vero multae morborum causae in occulto manent,
 medicorumque eruditissimorum perspicaciam et sagacitatem eludunt,
 et nihilominus aliquando vel imminentes feliciter aueruntur, vel praec-
 sentes curantur. Ideoque praestantissimi viri experimenta omni studio

a 3

atque

- i) Hanc sedem assumpsit, materiamque variolosam in illa maxime eius portione,
 quae in inferiore regione spinae est, defigi, statuit FR. HOFFMANNVS in
 Med. Rat. System, T. IV. Sect. I §. 3.
- k) Nervorum fibras recipiendae fouendaeque huiusmodi massae omnium aptis-
 simas esse, asserit STENZEL l. c. p. 26.
- l) Conf. CL. ROBERT Recherches sur la nature de l'inoculation. à la Haye
 1763. 8. Qui variolarum causam in primis viis haerere, praecipue ex hor-
 roribus, nausea et vomitu, quae scilicet symptomata ante eruptionem molesta
 sunt, hac autem facta iterum cessant, probare voluit.
- m) De morbis acutis Sect. 3. c. 2.
- n) Diss. de Peste, edit. Oper. praefat. p. 8.
- o) De morbis cutaneis, Lond. 1726. p. 99.
- p) Diss. de Crisibus Variolarum Lips. 1755. p. II.
- q) De Variolis cap. 3. edit. Oper. p. 275.

atque attentione instituerunt, quo tandem aliquid inuenirent, quod vel hominem ab omni variolarum aggressione tueri saluumque seruari possit, vel modo efficiat, vt morbus mitior eueniat, variolaeque minus malignae et periculosae oriantur. Variam hinc prophylaxin, et pro conferuando praeparandoque corpore varia remedia accepimus. Nunc enim Venaesectionem, nunc purgantia et sudorifera, nunc alterantia, acida, antimonium, mercurium corticemque peruuanium laudarunt summi practici, quae tamen singula ab aliis, aequae magnis viris, vel plane reiecta, vel modo in vno alteroque casu laudata fuere.

Hanc itaque rem ulterius nunc exponere, omnemque prophylaxin dubiam, immo nullam esse, experientia praecipue corroborare, postular instituti ratio. Verum, licet variolarum epidemiam quinque obseruauerimus, multisque et sanis et aegris, hoc praecipue tempore, quo grassatae fuerunt et adhuc grassantur variolae, opem tulerimus, nolumus hac in re arbitri vices gerere, potius TRALLESIUM, qui praxin medicam et copiosam et diuturnam habuit, qui egregium ac solidissimum de variolis commentarium scripsit, qui denique omnia, quae dici modo notarique, ac animaduerti possent, more suo, solide et eleganter exposuit, hunc praestantissimum, attentissimumque ac literatissimum Medicum substituiamus, Eiusdemque verba reperamus.

In stibio et mercurio, bene vnius, quaesiuisse et inuenisse sibi visum esse BOERHAVIUM *) verum antidotum variolosi veneni, nemo ignorat. Vtinam vere inuenisset, vtinam, quod dicit in suo commentario, aduersarios improbanter huius specifici vsum non habuisset, vt in eo non continuaret, et hanc rem felicioribus indagatoribus relinqueret. Venenum autem forte mitius ager receptum licet corpore, si portio eius eliminaretur, vel totum vt cunque eneruetur idonea prophylaxi. Siftit se primo VSeftio, haec cum sanguine emissio aufert partem diffusi per humores stimuli, nil vero illi dant medici Edinburgenfes, †) pluribus enim eorum, quos VSeftio, purgatio, tenuissima

*) Aphorismor. 1392.

†) Act. Part. III. c. 2.

7

nuissima et refrigerans diaeta bellissime praeparauerat, confluentes et malignas contigisse memorant. Operae pretium foret experiri, quid grassantibus variolis praestaret fonticulus, verum et eum nil praestitisse memorant Edinburgenses. Vomitus recte in therapia reiecit de HAEN, *) defunt etiam, licet tali fine adhibita passim legantur emetica, certae et constantes experientiae, quod mitiores reddiderint variolas, data ante morbi ingressum, vel sub ingressus initio. Purgantibus fauet SYDENHAM, **) reuerentem catharsin, sanguine nondum inquinato, subsequentes variolas laudabiles ut plurimum et distinctas reddidisse dicit. At vero Diarrhoeas grauissimas notauit PECHLINVS *) tunc ab intempestiuo remedio, tum sponte obortas, idque paulo ante morbum, nil tamen imminuta ob hoc ipsum variolarum vel copia vel malignitate. De sudoribus eadem Cl. Viro sententia est, siue hi calidis cicerentur, aut et mitiore via liquida tenuissimis particulis orbarentur, veneno omni non excluso per cribrum cutis, nocitura potius forent eiusmodi conamina. Considerauit dein alterantia TRALLESIVS, et primo de acidis scripsit: non vniuersalem fuisse variolarum copiam arcendi methodum, quam post SYDENHAMVM, WALDSCHMIDIVS et alii Hassiae medici dilaudarunt, per crebriorem spirituum mineralium usum ante infectionem notat HOFFMANNVS, **) cum quo et facit WERLHOFFIVS. *) Quid dicam de Mercurio? asseruit BOHNIVS, *) praeseruatue datas pilulas laxantes mercuriales, mitiores reddidisse futuras variolas; Multum quoque mercurialibus tribuebat ETTMÜLLERS, solebat etiam G. F. SPIESSIVS, quem eximiae felicitatis famam in hoc morbo curando adeptum fuisse, dicit WERLHOFFIVS, *) praecautiois sine adhibere pilulas ex aloe et mercurio, dein etiam notauit MEAD, c) mercuriali saluatione forte defunctos et purgatos, dein in variolosam luem incidentes, omnes facillime saluos euasisse. Obseruarunt autem Auctores Actorum Edinburg: d) nonnullos, qui mercurio curati, notabili adhuc tempore aethiope minerali utebantur, quem tamen valde depraedicauit

LOEB,

*) Rat. Med. II. c. 3.

**) p. 451.

*) Obseru. Lib. II. obs. 15.

**) Med. Rat. Syst. T. IV. p. 169.

z) de Variolis p. 94.

a) Diff. de Mercur. dulc.

b) l. c. p. 95.

c) cap. II. p. 58.

d) Part. III. §. 2.

LOBE, confluentibus petros esse et periisse, et natura sua mercurialia pluribus nociua esse debere contendit TISSOT, ^{e)} a quo non dissentit de HAEN. Venio ad Corticem chinae, qui de eius vsu in therapia variolarum multas laudes publice proposuit IOH. WALL, ^{f)} fatetur quidem sibi non constare, an hoc remedium praeservationi et praeparationi inferuiat, tamen vsu suo id hoc fine non carere posse. At vero dum de cortice aequae ac mercurio monet HVKHAM, ^{g)} quod antidoti gloria condecorati fuerint, simul addit: vidi exempla, quae me ad assensum pellicerent, valde tamen adhuc impediō, ut haec pharmaca suadeam, vel in illis aliquam fiduciam ponam. En egregiam variolas arcendi methodorum, a Cel. TRALLELIO ^{h)} institutam comparationem; ex qua, ut Ipse Cel. Vir tandem monet, facile clarum redditur, nondum eo felicitatis peruenisse medicos, ut instructos sese credere queant pharmaco prophylactico, variolosum venenum vel delente prorsus, vel saltem vires eius hebetante, corpusque contra illas muniente, neque habere, cur ea propter erigant cristas.

Non solum autem Cel. TRALLESIUS omnem variolarum prophylaxin in dubium vocavit, sed et ante eum praestantissimus MEAD ⁱ⁾ eiusmodi, contra variolas specifici, remedii inventionem per rerum naturam impossibilem esse, inprimis contra BOERHAAVIUM, declaravit; et licet recentiorum plures sint medici, qui pro variolis naturalibus aequae ac artificialibus praecipue, minori vi ac periculo superandis, corporis praeparationem laudent maximeque urgeant, multi tamen hac prorsus neglecta morbum superant; immo in istis regionibus, in quibus inoculatio primum tentata fuit, vix unquam vlla praeparatio instituitur, et nihilominus felicissimos semper successus habuit; hinc et eandem non semper necessariam, immo cum plerumque ad insitionem iuniora, utpote nondum insigniori labe affecta, et peruerso vitae genere destructa, sed in genere optima valetudine praedita corpora eligantur, superfluum esse, alii et inter illos strenuus

e) Lettre a Mr. de Haen p. 39. f) Philos. Transf. Vol. 44. no. 484. g) p. 12.

h) Vid. Diss. Epist. de methodo medendi variolis haftenus cognita, saepe insufficiente, magno pro inoculatione argumento, Vratisl. 1761. 8. p. 76. seq.

i) Vid. libr. de Peste edit. cit. p. 92.

nius etiam insitionis defensor, Cel. GATTI ^{k)} concedunt. Aliae
 contrario corpora ante artificialium et naturalium variolarum accessum
 multum et diu praeparata copiosis, aliquando confluentibus et summe
 malignis pustulis laborasse et legimus et ipsi vidimus. Dedit nuper
 eiusmodi funesti exitus historiam LVDWIGIVS, ^{l)} et in amplissima
 Familia, cuius salutem medicis consiliis conseruare, nobis et honori
 et curae cordique semper fuit, longe lateque grassato morbo, ac in
 propriam domum faeuire incipiente, partim bene composita diaeta,
 partim optima, multumque laudata remedia prophylactico scopo ad-
 hibita fuerunt, at nihilominus variolis correpti sunt septem, atque
 grauissime quatuor iisdem laborarunt. Inprimis, quod animadu-
 sione dignum nobis videtur, corticis Peruuiani selectissimi vsus huic
 familiae domesticus fere esse diu consuevit, atque nunc grassante con-
 tagio haud omisus, sed Venae sectione, aliisque simul adhibitis,
 frequenter potius et copiose deglutitus. Contrario plane euentu,
 Aetate enim prouectiores, et qui maiori copia corticem assumerant,
 vnico excepto, grauius variolisque fere confluentibus laborarunt, iu-
 nior autem filia 13 annorum, quae hoc et alia prophylactica remedia
 neglexerat, variolis admodum benignis paucissimisque tentata fuit.
 Neque diuersa haec et copia et malignitas variolarum ad methodum
 medendi referri atque inde explicari poterit; siquidem in eiusmodi
 morbis nunquam, vel non nisi urgente necessitate calidiora adhibere
 soleamus. Praeterea verissime asseruit saepe laudatus TRALLESIUS, ^{m)}
 dari variolas suo ingenio ita comparatas, vt ars omnis possibilis, ad
 leges medendi summorum virorum directa, cauere nequeat, ne vel
 in summum periculum aegros adducant, vel prorsus vita priuent; alio-
 que loco ⁿ⁾ scripsit: obstupesco, videns Illustrem de ИЛЕН tantum
 non omnem culpam lethalitys variolarum infortunatae methodo tri-
 buere. Etsi etiam ipsae variolae, per se consideratae, nunquam, vel
 rarissime lethiferae esse soleant, earumque contagium, in genere specta-
 tum, pro benigno ^{o)} haberi possit, tamen vel ea, quae durante
 b morbo

k) Vid. Reflexions sur les prejuges de l'inoculation.

l) Progr. de Contagio varioloso, p. 7. m) lib. cit p. 72.

n) p. 15. vid. et nostra Diss. de Exanthematum differentia p. 16.

o) Conf. LVDWIGII Progr. cit.

morbo quandoque accidunt, e gr. Variolae, dum in tempus mensium incidunt vel hoc solo nomine malae et interdum lethiferae sunt; vel quando morbus in aetatem prouectiorem differtur, et tunc demum eodem correpti maiori exponuntur periculo; vel alia mala corporis dispositio, occulta viscerum labes, singularis humorum diathesis et s. p. facile causam praebent, ut aegrum suamque famam perdant medici, optimam et adeo laudatam antiphlogisticam methodum licet adhibuerint.

Variolas itaque cauere, easdemque euitare nullis vnquam praefidiis possumus; forte autem illas prorsus et radicitus extirpare consiliis nostris poterimus. Nonnulli sunt clarissimi medici, qui hoc affirmarunt, vel saltem de ea re scripserunt, vt KRAVSIVS, ^{p)} RASTIVS, ^{q)} RICHARDVS ^{r)} et MEDICVS. ^{s)} Verum penitus extirpari posse morbum, haectenus impossibile fuisse, Tres Priores ^{t)} concedunt, ad fugandum autem illum eadem, quae ad impediendam contagii pestis propagationem commendata fuerunt, remedia adhibenda esse suadent, vrgentque praecipue, ut aegroti separatim in nosocomia includantur, et propagatio contagii per expositas quoque militum excubias impediatur. Variolas, veram pestem, sui quidem generis esse, atque inter se quam maxime conuenire, praeter alios Cel. inprimis MEAD ^{u)} diu asseruit atque probauit. Certe prout nostri climatis aer verae pestis origo nunquam esse potest, ita etiam ex feruido Aegyptii climate allatas in Asiam, ac per Europam propagatas fuisse variolas, scimus, tristisque dudum experientia cognouimus, hunc quoque morbum, si in familiam aliquam irrepsit, omnibus vel plerisque, naturae enim suae singulari beneficio, non prophylactica cura, aliqui contagio resistunt, praecipue si libere

- p) Diss. de Variolarum extirpatione institui substituenda, Lips. 1762. 4.
 q) Reflexions sur l'inoculation de la petite verole, & sur les moyens, qu'on pourroit employer pour deliurer l'Europe de cette maladie, a Lyon 1763. 12.
 r) De Variolarum extirpatione Monspel 1764. 4.
 s) Von der Ausrottung der Kinderblattern, Franckf. 1763. 8.
 t) MEDICVM namque propter libri titulum modo exaltauius; omnis enim eius prophylaxis ad curationem pertinet, et dum variolas pro febre inflammatoria assumit, eiusmodi etiam curandi methodum tradit et alia multa paradoxa proponit.
 u) Vid. Diss. de Peste, edit. cit. p. 8. 31. 40. 101. et passim.

libere ac securius cum aegro agant, *) manus quasi suas iniicere solere; ideoque ne propageetur, ne multiplicetur contagium, saluberrimum est eritque in peste aequae ac variolis nunc notatum consilium. Quousque autem securitatem aliquam in hisce morbis obtinere, quousque optimum in fuga praesidium applicare, vel alio modo contra contagium nos munire valeamus, nunc quidem fusius disquirere, neque an, vel per variolosae materiae, pro institutione instituenda, conseruationem, vel per ipsam institutionem variolosum contagium conseruetur magisque propageatur, ideoque eadem dissuadenda potius, quam commendanda sit, disputare nolumus; ceruissime tamen persuasi sumus, primum, vel nouum aduentum pestis aequae ac variolarum in nostris regionibus nos impedire, nulla arte nulloque praesidio posse; Valet hic quoque, ac egregie huc spectat regula, quam nobis reliquit HIPPOCRATES, y) dum scribit: Non exigenda ab arte, quae non proficitur; quorum enim facultatem, tum per naturae, tum per artium instrumenta consequimur, eorum nos opifices profiteri possumus, aliorum non item; si quid igitur homini conuigerit, quod medicinae instrumenta superet, id ne sperandum quidem est ab arte medica uinci posse.

Conuerto me nunc ad istud negotium expediendum, quod mihi haec qualiacunque proponendi occasionem dedit, scilicet iam commendandus est

NOBILISSIMVS ET DOCTISSIMVS
 DN. FRIDERICVS LVDOLPHVS PEISSELIVS
 OTTENTORP. MISNIC.
 MEDICINAE CANDIDATVS

b 2

qui

*) Praecipue notanda sunt exempla medicorum, qui diu multumque inter variolis laborantes uersati fuere, nunquam uero ipsi iisdem laborarunt. MORGAGNI idem de se ipso retulit, uide libr. de causis et sedibus morborum, epist. 49. et aequae fere longaeuosi praeticos, FR. HOFFMANNVM et de HELWICH nunquam illum sustinuisse morbum, notauit TRALLEs de institutione variolarum Vratisl 1765. p. 34.

y) Libr. de Arte, edit. Focfii p. 5.

qui de vita sua, huc vsque in praeclaris studiis laudabiliter acta, haec nobis exhibuit :

*P*arentes, quibus ego FRIDERICVS LVDOLPHVS PEISSELIVS Ostentorpii prope Biscbofswerdam Misnicam die sexto Octobris anno huius seculi quadagesimo tertio natus sum, M. IOANNEM REINHARDVM, Pastorem eiusdem loci, et CATHARINAM SOPHIAM, e gente REICHIA, adhuc superstites veneror. Qui, dum a prima statim aetate animum puerilem studiorum amore imbui cuperent, omnem dederunt operam, ut priuatam praeceptorum industriam adiuuarent. Cum vero, nescio qua fortuna id contigerit, NIERDTIA, non ita prope mihi cognata vidua Consulis olim de Haina vrbe meriti, parentes meos rogaret, ut me Hainam ad se mitterent, eo undecimo aetatis meae anno profectus, PL. R. EBERTI priuata, et STOLLII publica institutione usus sum, et quod pie recordor, in EBERTO et NIERDTIA alteros quasi parentes inueni. Hinc, anno et quod excurrit, peracto, Vuembergam accedens a Magnifico BOEHMERO, ciuibus huius Academiae adscriptus sum. Paulo post vero in scholam prouincialem, quae Portaefloret, deductus, AVGVSTI CLEMENTISSIMI munificentiam, praeceptorumque optimorum FREYTAGII, VVALTERI,

VVALTERI, GRABENERI, HENTSCHELII, GEISLERI, FERBERI et HÜBSCHII amorem et industriam in formando praeparandoque animo ad studia altiora expertus sum, usque dum FREYTAGIO mortuo hanc almam matrem, cuius perpetua in me viget memoria, finito paene hexennio derelinquerem. Sic animo praeparato ad eas artes, quibus aliquando aliis inservire cupiebam, Lipsiam me contuli, et a S. V. ERNESTIO, tunc temporis res academicas dirigente, die vigesimo sexto Octobris anno millesimo septingentesimo sexagesimo primo albo civium academicorum insertus sum. Quod igitur primum quaerendum erat, in philosophia addiscenda ducem elegi Excell. VVINCKLERVM, eundemque inprimis Praeceptorem habui in rerum naturalium historia, demonstratione, cum physica, tum mathematica, earumque illustratione per experimenta. Praeterea quoque artem disputandi et latine scribendi sub Eiusdem Viri praesidio excolui. In scholis S. V. ERNESTII, CL. GELLERTI, et BORTII doctrinas ad historiam, humaniores litteras, et mathematicam pertinentes, summa cum voluptate accepi. A beatis Viris, HVNDERTMARCKIO et IANCKIO anatomen et artem dissectandi cadauera percepi, quam etiam Excell. FOHLIO duce exercui. Exper. POERNERI institutione usus, prima chemiae et materiae

medicae rudimenta hausi, haece disciplinas aliasque apud Celeb. RIDIGERVM magno cum fructu et oblectamento magis excolui. Ab Excellentissimis Professoribus PLAZIO, historiam medicam, BOSIO, rem herbariam et physiologiam, KRAVSIO pathologiam, GEHLERO mineralogiam et artem obstetriciam, REICHELIO artem de rebus medicis differendi doctus sum. Reliquas vero medicinae scientias, pathologiam, therapiam generalem et specialem, chirurgiam, medicinam forensem, nec non artem describendi formulas, librorumque cognitionem, Magnifico LVDVVIGIO praeceptore, didici. Quibus cum incumbere studijs, me magno fauore et beneuolentia a Celeb. LVDOVICI exceptum et exornatum esse, recenti memoria teneo. Finitis autem istis laboribus, anno peracto Mense Septembri ad hanc Musarum sedem accessi, atque singulari TRILLERI, LANGGVTHI et BOEHMERI, Virorum omni laude maiorum, comitate, fauore, et institutione cum publica, tum priuata mirifice delectatus sum. Atque tanta quidem horum Excellentissimorum Virorum indulgentia in me fuit, vt precibus humanissimis admotis, sub noui anni auspicijs meum ingenium viresque explorauerint, mibi que, sanctos in arte medica honores ambienti, facillimas aures prae- buerint.

Ita

Ita scientia atque peritia instructus Facultati nostrae desiderium modeste exposuit, summosque in arte salutari honores petiit: itaque in numerum Candidatorum receptus consueta subiit examina, in quibus laudatissimorum in medicina profectuum pulcherrima dedit specimina, unde etiam supremi in hoc genere documenti, Disputationis inauguralis de *Salibus Ammoniacalibus* habendae Ipsi facta est copia, quam totam Auctor conscripsit, et me moderatore d. xiv. Iulii publice ventilabit. A Vobis autem, RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICE, ACADEMIAE PROCERES, FAVTORES, GENEROSI AC NOBILISSIMI LITERARVM STUDIOSI, illud nobis experimus, velitis huic Actui interesse, et ei, nostro Ordini, Nobilissimoque Candidato maximum decus afferre. Huic, quod nobis optatissimum est, beneficio, vt quavis occasione vicem exsoluamus, enitemur, qui omnia, quae ad vestram dignitatem pertinent, summo semper studio curabimus.

~~~~~  
P. P. Domin. IV. post. Trinit. A. R. S. MDCCLXVII.

~~~~~  
EX OFFICINA GERDESIANA.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

EX OFFICINA ORDINARIA

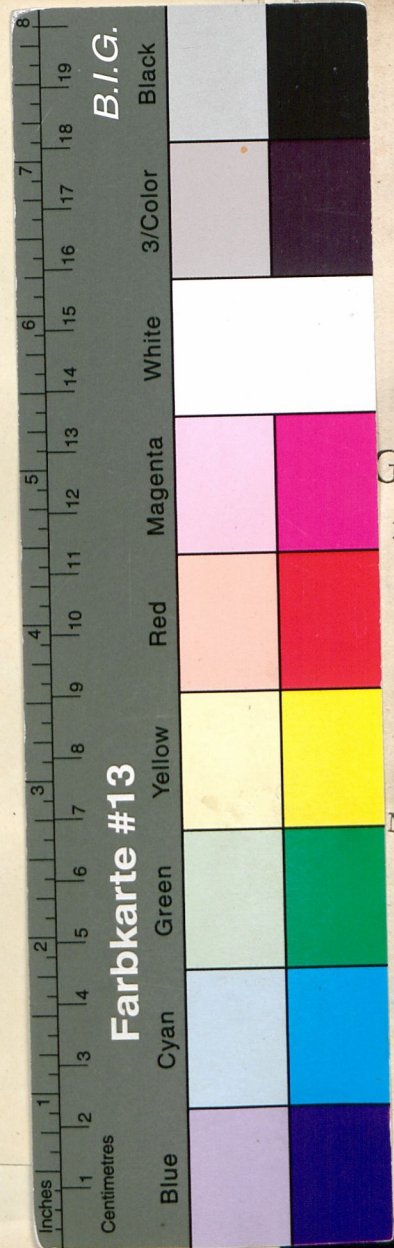

VD
18

ULB Halle 3
005 361 745

1767 1

ORDINIS MEDICI
IN ACADEMIA WITTEBERGENSI
H. T. DECANVS
GEORGIVS RVDOLPHVS BOEHMER
PHIL. ET MED. DOCT. ANAT. ET BOTAN. PROF. PVBL
ET PHYSIC. PROVINC
PANEGYRIN MEDICAM
AD D. XIV. IVL. A. R. S. CIO IO CCLXVII
HABENDAM INDICIT
ET
MEDICVM IN PRAECAVENDIS VARIOLIS IMPOTENTEM
DELINEAT.